

4 НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ

17. Един от народа отговори и рече: Учителю, доведох при Тебе сина си, хванат от ням дух:

18. дето и да го прехване, тръшка го, и той се запеня, и скърца със зъби, и се вцепенява. Говорих на учениците Ти да го изгонят, ала не можаха.

19. Иисус му отговори и рече: о, роде неверен, докога ще бъда с вас? докога ще ви търпя? Доведете го при Мене!

20. И доведоха го при Него. Щом бесният Го видя, духът го стресе; той падна на земята и се валише запенен.

21. И попита Иисус баща му: колко време има, откак му става това? Той отговори: от детинство;

22. и много пъти духът го хвърляше и в огън, и във вода, за да го погуби; но, ако можеш нещо, смили се над нас и ни помогни.

23. Иисус му рече: ако можеш да повярваш, всичко е възможно за вярващия.

24. И веднага бащата на момчето викна и със сълзи казваше: вярвам. Господи! помогни на неверието ми.

25. А Иисус, като видя, че се стича народ, запрети на нечистия дух и му рече: дух неми и глухи, Аз ти заповядвам: излез из него, и не влизай вече в него!

26. И духът, като изкрещя и го стресе силно, излезе; а момчето стана като мъртво, та мнозина казваха, че то е умряло.

27. Но Иисус, като го хвана за ръка, изправи го; и то стана.

28. И като влезе Иисус в една къща, учениците Му Го попитаха насаме: защо не можахме ние да го изгоним?

29. Отговори им: тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост.

30. Като излязоха оттатък, минуваха през Галилея; и Той не искаше някой да узнае.

31. Защото учеше учениците Си и им казваше, че Син Човечески ще бъде предаден в човешки ръце, и на третия ден след убиването ще възкръсне.

(Марк 9:17-31)

